

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาข้อคิดในการสะกดคำในภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ทั่วไปเพื่อศึกษาและสำรวจเกี่ยวกับคำต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษที่นักเรียนสะกดผิด รวบรวมไว้ พร้อมรูปแบบของการสะกดผิดนั้น ๆ ว่าปรากฏในรูปใค่าง เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนและนักเรียนได้ตระหนักในข้อผิดพลาดนี้ จะได้หาวิธีการต่าง ๆ มาใช้ในการปรับปรุงหรือขจัดปัญหาเหล่านั้นเสีย

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งที่จะศึกษาเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเหล่านั้น คือ

1. ความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล
2. คำที่นักเรียนสะกดผิดนั้นเป็นคำใด
3. รูปของการสะกดผิดนั้น ปรากฏในรูปใด
4. นักเรียนมีปัญหาในการสะกดคำอย่างไร

การดำเนินการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คัดเลือกจากโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 โรงเรียน ทั้งหญิงและชายคิดเป็นจำนวนนักเรียน 1 ห้องเรียนต่อหนึ่งโรงเรียน รวม 10 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 400 คน โดยวิธีสุ่มโดยไม่จำกัดความสามารถของนักเรียน จัดให้คละกันไป

2. การรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนหนึ่งได้จากการคัดเลือกจากสมุดแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งหมด อีกส่วนหนึ่งได้จากการทดสอบด้วยการใช้แบบทดสอบที่ประกอบด้วยแบบทดสอบความสามารถในการจำคำได้ (Recognition Test) แบบทดสอบความสามารถในการเขียน (Production Test) และการเขียนตามคำบอก (Dictation) สมุดแบบฝึกหัดและแบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 400 ฉบับ รวมจำนวนคำทั้งสิ้น 680 คำ คือ จากสมุดแบบฝึกหัด 430 คำ และจากแบบทดสอบ 250 คำ

3. การนำเสนอข้อมูล นำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ ศึกษาคิดเทียบหาจำนวนรอยละของคำที่นักเรียนสะกดผิด เรียงลำดับจากรอยละของจำนวนคำที่นักเรียนสะกดผิดมากไปหาน้อย รวมทั้งรูปแบบของการสะกดผิดนั้น ๆ เสนอในรูปตารางแยกกัน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์รูปแบบของการสะกดคำผิด เฉพาะคำที่นักเรียนผิดมากระหว่างรอยละ 50-100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด สำหรับรูปแบบของคำที่นักเรียนสะกดผิดที่จัดเป็นปัญหา คัดเลือกเฉพาะรูปแบบที่นักเรียนสะกดผิดมากกว่ารอยละ 5 ขึ้นไปของจำนวนนักเรียนที่สะกดรูปแบบนั้น ๆ ผิด และมีจำนวนคำตั้งแต่ 5 คำขึ้นไปด้วย

ผลการวิจัย และการอภิปราย

การวิจัยครั้งนี้พบว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งชายและหญิง จากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล อยู่ในเกณฑ์พอใช้ นั่นคือ ในจำนวนคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 680 คำ คำที่นักเรียนสะกดผิดมากระหว่างรอยละ 50-100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 400 คน มีเพียง 226 คำ คิดเป็นรอยละ 33.24 ของจำนวนทั้งหมด

โดยทั่วไปลักษณะเฉพาะของคำที่นักเรียนสะกดผิดนี้ ส่วนใหญ่เป็นคำที่มีความยาวมากกว่า 1 พยางค์ขึ้นไป เช่น exercise, animal, understand เป็นคำที่มีวิธีการสะกดต่างกันแต่ออกเสียงเหมือนกัน เช่น hear - here, bye - by, meet - meat เป็นคำที่มีการเปลี่ยนแปลงด้วยการเติมหน่วยคำใหม่เพิ่มขึ้นทั้งข้างหน้าและข้างหลัง ทำให้เกิดเป็นคำใหม่ขึ้น เช่น twentieth มาจาก twenty + th, planned มาจาก plan + ed, noisily มาจาก noise + ly การเปลี่ยนแปลงนี้มีกฎและข้อยกเว้นต่าง ๆ กัน ทำให้เกิดเป็นปัญหาในการสะกดคำของนักเรียน คำประเภทนี้ที่นักเรียนสะกดผิดมากที่สุดได้แก่การผันกริยาเป็นไปตามกาลต่าง ๆ เป็นคำที่มีวิธีการออกเสียงคล้ายคลึงกัน เช่น light - right too - to and - an เป็นคำที่ออกเสียงต่างกันเฉพาะความสั้นยาวของเสียง เช่น rich - reach, fail - fell, wet - wait เป็นคำที่มีวิธีการสะกดคำใกล้เคียงกัน เช่น expect - except diary - daily from - form เป็นต้น

สำหรับคำที่นักเรียนฝึกมากที่สุดถึงร้อยละ 98.75 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดได้แก้ คำว่า strength ลักษณะเด่นที่ฝึกคือการสะกดสระ e กลางคำ และพยัญชนะ th ท้าย คำ นักเรียนสะกดสระกลางคำ e เป็น a, ai และสะกดพยัญชนะท้ายคำ th เป็น h, e, ht ตามลำดับ ที่น่าสังเกตคือ มีนักเรียนจำนวนมากถึงร้อยละ 87.07 ที่ไม่สะกดคำนี้

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาถึงจำนวนร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ไม่สะกดคำบางคำใน แบบทดสอบพบว่า ส่วนใหญ่คำที่นักเรียนไม่สะกดทั้งว่างไว้ เป็นคำที่ปรากฏอยู่ในตอนที่สอง ของการทดสอบ ส่วนที่ให้นักเรียนพิจารณาหาคำผิดในประโยคที่ให้ไว้และแก้ไขให้ถูกต้อง ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบตอนนี้ยากเกินไป หรือความสามารถในการจำคำผิดได้ และความสามารถในการแก้ไขคำผิดให้ถูกต้องได้ของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ

จากรูปแบบการสะกดคำผิดต่าง ๆ กันของนักเรียน สรุปได้ว่า นักเรียนมีปัญหาในการสะกดคำดังนี้ คือ

1. การสะกดคำที่มีพยัญชนะซ้อน (Double Consonant) นักเรียนมีวิธีสะกด ดังนี้
 - 1.1 รูปคำเดิมมีพยัญชนะซ้อนแต่นักเรียนไม่สะกด
 - 1.2 รูปคำเดิมไม่มีพยัญชนะซ้อนแต่นักเรียนสะกดเพิ่มขึ้น
2. การสะกดคำที่มีสระและพยัญชนะที่ไม่ออกเสียง (Mute) นักเรียนมีวิธีสะกด ดังนี้
 - 2.1 รูปคำเดิมมีสระที่ไม่ออกเสียง e แต่มักเรียนไม่สะกด
 - 2.2 รูปคำเดิมไม่มีสระที่ไม่ออกเสียง e แต่มักเรียนสะกดเพิ่มขึ้น
 - 2.3 รูปคำเดิมมีสระที่ไม่ออกเสียง e, o แต่มักเรียนสะกดโดยใช้รูปต่าง ๆ กัน คือ e สะกดเป็น er, o และ a o สะกดเป็น io และ e
 - 2.4 รูปคำเดิมมีพยัญชนะที่ไม่ออกเสียง r แต่มักเรียนไม่สะกด
3. การสะกดคำที่มีสระ a, e, o ออกเสียงเป็น นักเรียนมีวิธีสะกด ดังนี้
 - 3.1 a สะกดเป็น e และ o
 - 3.2 e สะกดเป็น o
 - 3.3 o สะกดเป็น e

4. การสะกดคำที่มีสระ a, e, i ออกเสียงเป็น [i] นักเรียนมีวิธีสะกด

ดังนี้

4.1 i สะกดเป็น e, ie, y

4.2 e สะกดเป็น i, a

4.3 a สะกดเป็น e

5. การสะกดคำที่มีพยัญชนะ d, t นักเรียนมีวิธีสะกดดังนี้

5.1 d สะกดเป็น t, e

5.2 t สะกดเป็น d, e

6. การสะกดคำที่มีสระ a, e, ea ออกเสียงเป็น [e] นักเรียนมีวิธีสะกด

ดังนี้

6.1 a สะกดเป็น e

6.2 e สะกดเป็น a

6.3 ea สะกดเป็น e

7. การสะกดคำที่มีตั้งแต่ 2 พยางค์ขึ้นไป นักเรียนมีวิธีสะกดดังนี้

7.1 สะกดแยกพยางค์โดยไม่ใช่เครื่องหมาย -

7.2 สะกดแยกพยางค์โดยใช้เครื่องหมาย -

8. การสะกดคำที่มีพยัญชนะ l, r นักเรียนมีวิธีสะกดดังนี้

8.1 l สะกดเป็น r

8.2 r สะกดเป็น l

9. การสะกดคำที่มีพยัญชนะ s ปรากฏอยู่ท้ายคำหรือพยางค์ นักเรียนมีวิธีสะกด

ดังนี้

9.1 รูปคำเดิมมีพยัญชนะ s แต่นักเรียนไม่สะกด

9.2 รูปคำเดิมไม่มีพยัญชนะ s แต่นักเรียนสะกดเพิ่มขึ้น

10. การสะกดคำที่มีพยัญชนะ th ออกเสียงเป็น [o] นักเรียนมีวิธีสะกดดังนี้

10.1 สะกดเป็น t

10.2 สะกดเป็น ht

11. การสะกดคำที่มีสระ au, or, ou ออกเสียงเป็น [ɔ:] นักเรียนมีวิธีสะกดดังนี้

11.1 or สะกดเป็น ou, ore

11.2 au สะกดเป็น ou, o

11.3 ou สะกดเป็น au

12. การสะกดคำที่รูปคำเดิมมีพยัญชนะควบกล้ำ (Cluster) i, r แต่นักเรียนไม่สะกด

13. การสะกดคำที่มีพยัญชนะ g ออกเสียงเป็น [dʒ] นักเรียนมีวิธีสะกดดังนี้

13.1 สะกดเป็น c, ch

13.2 สะกดเป็น j

14. การสะกดคำที่มีสระผสม (Diphthong) [ei] นักเรียนสะกดเป็น [ie]

15. การสะกดคำที่มีสระ a, ai, e ออกเสียงเป็น [ei] นักเรียนมีวิธีสะกดดังนี้

15.1 a สะกดเป็น e, ea

15.2 ai สะกดเป็น e, ia

15.3 e สะกดเป็น a

16. การสะกดคำที่มีสระ ea, e, ee ออกเสียงเป็น [i:] นักเรียนมีวิธีสะกดดังนี้

16.1 ea สะกดเป็น e, i

16.2 e สะกดเป็น ee, i

16.3 ee สะกดเป็น ea

17. การสะกดคำที่มีสระผสม ou ออกเสียงเป็น au นักเรียนสะกดเป็น

18. การสะกดคำที่มีสระ o, ou, u ออกเสียงเป็น [ʌ] นักเรียนมีวิธีสะกดดังนี้

18.1 o สะกดเป็น u

18.2 ou สะกดเป็น au

18.3 u สะกดเป็น e, o

19. การสะกดคำที่มีพยัญชนะ ๐ ออกเสียงเป็น [k] นักเรียนสะกดเป็น

จากปัญหาเหล่านี้แสดงว่า นักเรียนมีปัญหาในการสะกดสระมากกว่าพยัญชนะที่จัดเป็นปัญหามากคือ การใช้ตัวอักษรแทนเสียงต่าง ๆ เนื่องจากว่าตัวอักษรในภาษาอังกฤษตัวหนึ่งอาจแทนเสียงได้หลายเสียง ขณะเดียวกันเสียง ๆ หนึ่งอาจใช้ตัวอักษรแทนได้หลายตัว การวิจัยครั้งนี้พบว่าสระที่เป็นปัญหามากที่สุดในการสะกดคำก็คือ สระ e พยัญชนะที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ t และ d

ข้อค้นพบเกี่ยวกับการสะกดคำผิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ครั้งนี้ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับบัญชีคำสามัญจำนวน 650 คำที่นักเรียนสะกดผิดบ่อย ๆ จากการศึกษาเรื่องการสะกดคำผิดจำนวน 31,375 แห่งในงานเขียนของนักศึกษาระดับวิทยาลัย (A Study of 31,375 Misspellings in the Written Work of College Students) ของ โทมัส คลาร์ค พอลล็อค⁷⁶ (Thomas Clark Pollock) ในหนังสือของจอห์น ซี. ฮอดจ์ส (John C. Hodges) พบว่า มีคำหลายคำที่สะกดผิดตรงกันดังนี้ คือ

ลำดับที่	คำ	ลำดับที่	คำ
1	advice, advise	7	attack
2	against	8	beginning
3	already	9	biggest
4	and	10	believe
5	another	11	breathe
6	appearance	12	Britian

⁷⁶John C. Hodges and Mary E. Whitten, 7th ed. Harbrace College Handbook (New York: Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1972), pp. 176-183.

ลำดับที่	คำ	ลำดับที่	คำ
13	careful	37	height
14	chief	38	hoping
15	cigarette	39	imagine
16	clothes	40	interest
17	coming	41	intelligent
18	convenient	42	it's
19	deceive	43	knowledge
20	difference	44	later
21	difficult	45	literature
22	disease	46	magazine
23	eager	47	minutes
24	light	48	necessary
25	enough	49	off
26	escape	50	opposite
27	everything	51	passed
28	exercise	52	persuade
29	field	53	piece
30	foreigners	54	planned
31	forty	55	pleasant
32	forward	56	possible
33	fourth	57	prepare
34	government	58	probably
35	happiness	59	receive
36	here	60	religion

ลำดับที่	คำ	ลำดับที่	คำ
61	seize	73	themselves
62	separate	74	therefore
63	several	75	thought
64	shining	76	tomorrow
65	similar	77	useful
66	sincerely	78	various
67	strength	79	view
68	stretch	80	weather
69	succeed	81	whether
70	surprise	82	whole
71	swimming	83	writing
72	their		

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้ก่อให้เกิดข้อคิดเห็นที่จะเสนอแนะต่อบุคคลต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
ในการแก้ไข ปรับปรุง การสะกดคำของนักเรียนให้ดีขึ้นดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1. ครูควรถือเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงที่จะให้นักเรียนเห็นคุณค่าและ
ประโยชน์ รวมทั้งความสนใจ พอใจในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เกิดมีความต้องการที่จะ
หลีกเลี่ยงการสะกดคำผิดต่าง ๆ

2. ครูควรสอนให้นักเรียนยึดถือพจนานุกรมเป็นหลักในการเขียนสะกดคำ ให้นักเรียนเข้าใจว่า การเขียนสะกดคำในสิ่งพิมพ์หรือสื่อมวลชนต่าง ๆ อาจมีข้อผิดพลาดได้

3. ครูควรฝึกให้นักเรียนรู้จักใช้พจนานุกรม เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบคำที่ไม่แน่ใจว่าสะกดถูกต้อง

4. ครูควรคำนึงถึงความจริงที่ว่า ภาษาอังกฤษมีทั้งแบบอังกฤษ (British English) และแบบอเมริกัน (American English) แบบของการสะกดคำบางคำจึงต่างกัน ครูจะต้องยึดถือเพียงแบบเดียว

5. ในฐานะที่ครูใกล้ชิดกับนักเรียนมากกว่าผู้อื่น ครูต้องสะกดคำให้ถูกต้องทั้งเวลาเขียนบนกระดานดำ และการตรวจแบบฝึกหัด เพื่อเป็นแบบอย่างแก่นักเรียน

6. อุปกรณ์การสอน ป้ายประกาศต่าง ๆ ต้องดูแลในเรื่องการสะกดคำให้ถูกต้อง

7. การสอนคำใหม่ ควรให้นักเรียนมีโอกาสฝึกสะกดคำนั้น เพื่อเกิดความเคยชินกับรูปแบบการสะกดคำที่ถูกต้องตั้งแต่ต้น

8. ควรมีการบ้านหรือแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการสะกดคำให้มากขึ้น ขณะเดียวกันในการฝึกทักษะการเขียนอื่น ๆ ต้องเน้นให้นักเรียนระมัดระวังการสะกดคำให้ถูกต้องด้วย

9. การสอนอ่าน ครูต้องสอนนักเรียนให้ออกเสียงสระและพยัญชนะให้ถูกต้อง เพื่อช่วยนักเรียนเวลาใช้ตัวอักษรแทนเสียงนั้น ๆ

10. การสอนการสะกดคำ ครูต้องเน้นที่สระให้มาก

11. การสอนไวยากรณ์ (Grammar) ครูควรย้ำให้นักเรียนเข้าใจถึงกฎเกณฑ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงรูปคำจากแบบหนึ่งไปอีกแบบหนึ่ง รวมทั้งข้อยกเว้นต่าง ๆ ควรให้นักเรียนท่องจำด้วย

12. ในการเลือกแบบฝึกหัดเพิ่มเติมให้นักเรียน ควรพิจารณาศัพท์ที่ซ้ำให้ยากหรือยุ่งเกินไป การตรวจแบบฝึกหัดต้องทำอย่างละเอียด แก้ไขคำศัพท์ที่นักเรียนเขียนผิดให้เห็นชัดเจน

13. จัดให้มีการสอนซ่อม (Remedial Teaching) สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการสะกดคำ

14. ร่วมมือกับครูอื่น ๆ ในการแก้ไขการสะกดคำของนักเรียน

ในการแก้ไขการสะกดคำยาก หรือคำที่นักเรียนเขียนผิดได้ง่ายของนักเรียน ครูควรทำดังนี้

1. ครูบอกให้นักเรียนเขียนคำที่มักจะสะกดผิดเป็นคำ ๆ ประมาณ 20-30 คำ ให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจให้คะแนนกันเอง โดยที่ครูเฉลยคำที่สะกดถูกต้องด้วยบัตรคำติดบนกระเป่าหนัง หรือกระดานดำดำดี หรือเขียนบนกระดานคำ หรือให้นักเรียนเปิดหาคำที่สะกดถูกต้องจากพจนานุกรม วิธีนี้ครูจะต้องมีบัญชีรวบรวมคำที่สะกดผิดเตรียมไว้ การเขียนคำบอกครูอาจให้นักเรียนเตรียมตัวมาก่อนในครั้งแรกก็ได้
2. มอบหมายให้นักเรียนแต่ละคนไปหาคำที่นักเรียนเขียนสะกดผิดมาคนละ 1-2 คำ และบอกให้เพื่อนเขียน เมื่อเขียนเสร็จแล้ว ถ้ามีการสะกดผิด เจ้าของคำเหล่านั้นจะต้องเฉลยคำที่ถูกต้องด้วย โดยครูเป็นผู้ให้ความแน่ใจอีกครั้งหนึ่ง
3. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นหมู่หรือแถว จัดให้มีการแข่งขันการสะกดคำบนกระดานคำ
4. ครูเขียนคำต่าง ๆ บนกระดานคำ หรือพิมพ์แจกนักเรียน คำเหล่านี้มีทั้งที่สะกดคำผิดและถูกปนกัน ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่สะกดผิดและเขียนแก้ไขใหม่ให้ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง
5. ครูเขียนคำศัพท์ลงบนกระดานคำ หรือพิมพ์แจกนักเรียนให้มีทั้งคำที่สะกดถูกต้องและสะกดผิดปนกัน ให้นักเรียนกาเครื่องหมายถูกต้องลงหน้าคำที่นักเรียนเห็นสมควร
6. ให้นักเรียนเลือกคำที่สะกดถูกในคำผิดหลาย ๆ คำ
7. ครูแต่งประโยคหรือข้อความสั้น ๆ ประกอบไปด้วยคำที่นักเรียนมักสะกดผิดหลาย ๆ คำ แล้วบอกให้นักเรียนเขียน
8. ครูเขียนคำต่าง ๆ ที่ต้องการแก้ไขบนกระดานคำ หรือพิมพ์แจกนักเรียน แต่ละคำเว้นว่างไว้ตรงตำแหน่งของสระหรือพยัญชนะที่นักเรียนมักสะกดผิดบ่อย ๆ ให้นักเรียนเติมให้ถูกต้อง

การฝึกการสะกดคำ การให้นักเรียนทำเป็นประจำ ไม่จำเป็นต้องใช้เวลานาน อาจใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที อย่างมากไม่เกิน 15 นาที ก่อนลงมือสอนทักษะอื่น ๆ หรือเมื่ออธิบายข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความของนักเรียน หรือสอนรวมไปกับการสอน

ไวยากรณ์ คำที่เฉลยถูกต้องแล้วควรคิดไว้บนป้ายประกาศให้นักเรียนผ่านสายตาบ่อย ๆ เพื่อให้นักเรียนจำได้

กิจกรรมอื่น ๆ ที่อาจใช้ประกอบการสอนคำยากนี้ คือ

1. ให้นักเรียนทำบัญชีคำที่มักสะกดผิดเสมอ ๆ หรือทำพจนานุกรมรวบรวมคำศัพท์ยากส่งครู
2. ให้นักเรียนหาคำที่สะกดต่างกันแต่ออกเสียงเหมือนกัน หรือออกเสียงต่างกันแต่สะกดเหมือนกัน รวบรวมเป็นหมวดหมู่
3. ให้นักเรียนแต่งคำขึ้นจากตัวอักษรที่กำหนดให้ คำที่จะแต่งขึ้นควรเป็นคำศัพท์ที่มักสะกดผิดได้ง่ายเท่านั้น
4. ให้นักเรียนนำสมุดบันทึกคำที่มักสะกดผิดได้ง่ายจดไว้ท่องทุกวัน
5. ให้มีเกมส์การสะกดคำ (Spelling Games) เป็นต้นว่า การต่อคำ การทายปริศนา (Guest Who) เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับสื่อมวลชน

เนื่องจากสื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญต่อการเขียนและสะกดคำของนักเรียน ดังนั้นจึงจำเป็นที่ต้องระมัดระวังในการเขียนสิ่งพิมพ์ในความรับผิดชอบของตนให้ถูกต้อง พยายามหลีกเลี่ยงแบบการสะกดคำที่ไม่ปรากฏในพจนานุกรม ชื่อเฉพาะต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษหรือถ่ายทอดมาจากคำภาษาไทย ควรสะกดให้ถูกต้องตามลักษณะการออกเสียง เพื่อเป็นแบบอย่างต่อไป

ในด้านการจัดพิมพ์ โดยเฉพาะการพิมพ์ตำราเรียน พจนานุกรม ต้องพิมพ์ให้ถูกต้อง ตัวสะกดใดเป็นปัญหา นักเรียนจะสะกดหรือเขียนผิดได้ง่ายก็พิมพ์ให้มีลักษณะเด่นชัด เช่น พิมพ์เป็นตัวเอน หรือตัวหนัก เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้มีความระมัดระวังมากขึ้น สำหรับผู้ทำการวิจัยต่อไป

เกี่ยวกับการสะกดคำนี้ น่าที่จะมีการศึกษาหาสาเหตุการสะกดคำผิดของนักเรียน และการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานที่จะใช้ทดสอบการสะกดคำของนักเรียน ซึ่งเป็นเรื่องน่าสนใจอย่างยิ่ง